

[Jens Jensen.]

munerne, det vil vist ret snart vise sig, at der vil blive Utilfredshed med denne Fordeling. Jeg tror nok, at det vil gaa saadan, at det ikke vil blive muligt for Amtsrådene at foretage en saadan Fordeling, uden at Byrderne vil flyttes fra de bedre stillede over til de daarligst stillede Kommuner, hvilket er uhyre uheldigt. Jeg tror, at det meget snart vil give Anledning til Rivninger baade mellem Amtet og Kommunerne og ogsaa mellem disse indbyrdes.

Men det betænkeligste ved denne store Udskrivning, som Kommunerne efter Forslaget vil komme ud for, forekommer mig at være dette, at Kommunerne tillige skal indkassere disse Beløb, og ikke alene det, men Kommunerne vil tillige komme til at staa som Garanter for, at Beløbene bliver indbetalt til Amtet. Det mener jeg er uhyre betænkeligt i en Skatterestancernes Tid som den, vi er inde i. Thi Forholdet er jo det, at selv om Restancerne bliver aldrig saa store og saa mange: Amtet *skal* have det udskrivne Beløb, og det bliver saa Kommunernes Sag, hvordan de skal klare dette. Det forekommer mig, at det er ganske urimelige Forpligtelser, der her paalægges Kommunerne, og jeg mener, at Sogneraadforeningerne, hvis Opgave det dog er at varetage Kommunernes Interesser, paa det bestemteste maa modsætte sig en Ordning som den, der her foreslaas. Jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa, at det kunde havde sin Interesse, om de Resolutioner, der er vedtaget af Sogneraadforeningerne og Fællesorganisationen for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, havde ledsaget Forslaget. Jeg ved ikke, om det vilde have forrykket noget som helst af de Forklaringer, der er givet i Bemærkningerne til Forslaget, men alligevel mener jeg, at det kunde have en vis Interesse at se disse Resolutioner. Men, som sagt, man kan ikke tænke sig andet end, at Sogneraadforeningerne maa protestere mod en Ordning, der paalægger Kommunerne at fremskaffe saa betydelige Beløb af Amtsskatterne. Jeg mener, at hvis en saadan Protest ikke fremkommer fra Sogneraadforeningerne, misforstaar de deres Opgaver eller røgter dem meget daarligt. Kommunerne er jo nu ude for overordentlig store Vanskeligheder, man kan vist godt sige, at de arbejder under Højtryk, og det foreliggende Lovforslag er efter min Mening af en saadan Art, at det kun kan blive stærkt medvirkende til, at Kommunernes Økonomi maaske kan sprænges. Mit Helhedsindtryk af Forslaget er, at det er

et daarligt Forslag for de Mennesker, man forstaar ved den almindelige Befolkning. De mægtige Bjerge af Tal, som det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen rykkede frem med i Gaar, rokker intet derved og ændrer ikke mit Syn paa Lovforslaget. Det er en Lovgivning, som alle Godsejere kan glæde sig ved; den almindelige Skatteyder kommer derved efter min Mening af Asken i Ilden.

Angaaende Lovforslagets sociale Virkninger kan jeg sige, at jeg er ganske enig i de Bemærkninger, der desangaaende blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Fisker i Gaar, thi der vil jo ske det, at det offentlige giver Afkald paa en Prioritet i Ejendommene, og da en betydelig Del af Ejendomsskylden — heldigvis kan man sige — hviler paa Jorden, vil det betyde en Stigning af Jordprisen, og det vil være til Skade ikke alene for det arbejdende Landbrug, men først og fremmest for den Udstykning, der med saa stort Held er foregaaet i de senere Aar. Lovforslaget betyder et Tilbageskridt i Sammenligning med Lovene om Grundskyld af 1922 og 1926. For Partiet Venstre betyder det afgjort et Brud paa den Linie og den Politik, det har været inde paa ved Gennemførelsen af disse Love, og den Vending, Partiet her har gjort, kendetegnes ved, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, der er bekendt som en afgjort Modstander af Grundskylden, er Ordfører for Partiet i denne Sag. Det forekommer mig, at Lovforslaget som Helhed ikke alene er konservativt, men ogsaa reaktionært, det betegner et absolut Tilbageskridt, og paa Tilbageskridtets Vej vil det radikale Venstre ikke slaa Følge.

Korsgaard: Som enhver vil have forstaaet, gaar det foreliggende Lovforslag ikke ud paa at *lette* Skat, men at *omlægge* Skat. Spørgsmaalet bliver da, om en saadan Omlægning er rigtig. Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger, har allerede udtalt, at han i nogen Grad var imod Omlægning af Ejendomsskat, fordi en saadan Omlægning meget ofte gav sig, om jeg saa maa sige, kapitalmæssigt Udslag. Jeg er enig med det ærede Medlem og vil saa for saa vidt gerne forstærke Betænelighederne ved en Omlægning af Ejendomsskat netop af den af det ærede Medlem nævnte Grund. Man kan stille sig det Spørgsmaal, om Ejendomsskatter i den Relation, hvorom der her er Tale, i egentlig Forstand er Skatter, eller om de paa Grund af deres Alder i nogen Grad har mistet Karakteren af Skat og er gaaet over til at blive mere